

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

21. februar 2018

Besvarelse af spørgsmål 11 ad L 125 stillet af udvalget den 30. januar 2018 efter ønske fra Pelle Dragsted (EL).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

”Justitsministeriet angiver i sit bidrag til høringsnotatet som svar på kritik fra LO og FTF, at retsplejeloven sikrer bestemmelserne i direktivets artikel 7, stk. 2, om at sagsøgte tilkendes erstatning, og at sagsøgeren pålægges sanktioner, hvis sagsøger har anlagt et åbenbart grundløst søgsmål. Justitsministeriets argument er, at retsplejeloven indeholder bestemmelser, der betyder, at sagsøgte kan få dækket retssagens sagsomkostninger. Anerkender ministeren, at sagsøgte foruden sagsomkostninger kan have lidt et stort økonomisk tab, idet sagsøgte ikke har kunnet anvende sin viden på legal vis frem til, der blev truffet afgørelse i sagen, og at dette økonomiske tab ikke sikres gennem retsplejelovens bestemmelser? Anerkender ministeren, at retsplejeloven ikke indebærer, at en sagsøger, der grundløst har anlagt en sag, i tillæg til at skulle dække sagsøgtes sagsomkostninger ved retssagen også kan pålægges en decideret sanktion? Vil ministeren stille ændringsforslag til lovforslaget, så det lever op til direktivets artikel 7, stk. 2?”

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Til besvarelse af spørgsmålet har jeg bedt justitsministeren om bidrag, som kan oplyse følgende:

”Det fremgår af direktivets artikel 7, stk. 2, at medlemsstaterne sikrer, at de kompetente retslige myndigheder på en sagsøgts begæring kan anvende passende foranstaltninger som fastsat i national ret, såfremt et søgsmål om ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed er åbenbart grundløst, og det konstateres, at sagsøgeren har anlagt en retsag unødigt eller i ond tro. Sådanne foranstaltninger kan efter omstændighederne omfatte, at sagsøgte tilkendes erstatning, at sagsøgeren pålægges sanktioner, eller at der udstedes påbud om offentliggørelse af oplysninger vedrørende en afgørelse omhandlet i artikel 15.

Ifølge direktivet er det således overladt til medlemsstaterne at udforme nærmere regler om beskyttelse mod grundløse søgsmål, og som et eksem-

pel på denne beskyttelse nævnes i direktivet, at en sagsøgt kan tilkendes erstatning.

En sagsøgt i et grundløst søgsmål vil kunne tilkendes erstatning for udgifterne til at føre sagen i medfør af retsplejelovens regler om sagsomkostninger, jf. bl.a. retsplejelovens §§ 312 og 318-319.

På den baggrund er det Justitsministeriets vurdering, at direktivets artikel 7, stk. 2, er opfyldt med retsplejelovens regler.

I forhold til spørgsmålet om, hvorvidt et grundløst søgsmål kan påføre den sagsøgte tab som følge af, at vedkommende ikke har kunnet anvende sin viden, indtil der træffes afgørelse i sagen, bemærkes det, at et søgsmål om ulovlig erhvervelse, brug eller videregivelse af en forretningshemmelighed ikke i sig selv medfører, at den sagsøgte forhindres i at bruge den omhandlede forretningshemmelighed. Dette vil først være tilfældet, såfremt retten træffer en afgørelse om et midlertidigt eller endeligt forbud mod anvendelse af forretningshemmeligheden.

Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af retsplejelovens § 428, at den, som uberettiget har opnået et forbud eller påbud, i en række tilfælde skal betale modparten erstatning for tab og godtgørelse for tort. Det gælder bl.a. i de tilfælde, hvor et forbud eller påbud er opnået på grundlag af en rettighed, som viser sig ikke at bestå, jf. retsplejelovens § 428, stk. 1.”

Med venlig hilsen

Brian Mikkelsen